

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

xxvj. De Præbendis, & alijs beneficijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

a *distin. 55.* de aliqua parte corporis læsi, ad sacerdotium ascendere non valent. Hoc tamen tunc obtinet, cum euident & notabilis est lesio: ceterum, si modica sit, utputa, qui exiguam partem digiti, vel unguem nolentes amiserint, ita ut sine scádalo possint celebrare, à sacerdotio repellendi non erunt.

Abseisi ex necessitate promoueri possunt, secus si ex uoluntate. h. d.

b *cap. 1. & fin. extra. de corp. uitia.* Idem iuris est de eo, cui vel vi, vel in cunabulis, vel de medicorum consilio metu imminetis periculi virilia fuerint amputata: quod si volentes, & carnali vitio repugnare fortè cupientes, se ipsos absciderint, quia sui homicidæ sunt, ad clerum peruenire non possunt.

d *can. si quis absciderit. d. distin. 55.* Corpore. n. vitiati, nõ casu, sed propria voluntate sunt intelligendi: & sicut in illis veniam casus impetrat, ita vindictam in ijs voluntas postulat.

Oculo priuatus indistinctè promoueri non potest, licet retineat ordines, si postea talis priuatio contingat.

Hæc autem distinctio non in omnibus membris sibi locum vendicat. Cui enim oculum abstulit casus, licet voluntas de fit, sacerdotium tamè consequi non potest. Ceterum si sacerdotali in ordine constituto tale quid acciderit, quod olim integer acceperit, non amittet.

f *can. fin. distin. 55.*

Olim furiosus, uel aliter uexatus, non potest ordinari. Clerici qui aliquando fuerunt demoniaci, non possunt ad ulteriores ordines promoueri. h. d.

Is quoque, qui in furorem aliquando versus insaniuit, aut quolibet modo vexationis incurfibus effertur, aut, quod prope furorem accedit, in scenam luserit, vel afflictione diabolica vexatus fuerit, ordinari non poterit. Clerici etiam, qui in adolescentia à dæmonibus cognoscuntur obsessi, ad superiorem gradum ascendere non possunt.

D E P R A E B E N -
dis, & alijs beneficijs,

TITVLVS XXVI.

Connexa & dependentia sunt simul tractanda. h. d.

Post hæc videamus de præbendis, & illarum concessione: quæ pars Iuris extra propositam quidem materiam fortasse videri poterit: loquimur enim in præsentia de iure personarum. Sed cum supra de dignitatibus Ecclesiasticis, quibus præbendæ videntur annexæ, locuti fuerimus, non sine causa, sequenti loco potest hæc Iuris materia tractari.

Qui in altari laborat, de altari debet uiuere. h. d.

Præbenda nihil est aliud, quàm Ius percipiendi prouentus Ecclesiasticos, tanquam

vni de collegio competens, & ex canonia procedens. Cùm enim, vt lex diuina præcipit^a, qui altari seruit, de altari debeat & viuere: dignum est, vt qui diuinis ascribuntur obsequijs, Ecclesiæ sustententur stipendijs. Et idè institutū olim fuerat^b, vt ordinationes eorum, qui sine certo titulo ordinati essent, in iniuriam ordinatorum inanes essent. Paulatim tamen benignius agi cæptum. Constitutum est enim^c, vt, si Episcopus aliquem sine certo titulo, vnde vitæ necessaria percipiat, ordinauerit, tamdiu ipse aut eius successor, ordinato necessaria subministret, donec ei in aliqua Ecclesia conuenientia clericalis militiæ stipendia assignentur.

Mandatū suscipiēs de ordinibus conferendis certis personis, nō tenetur eisdē providere de beneficio, sed mandans: secūs, si sit mandatū generale, uel ordinandi licentiam concedens.

^a *cap. cum secundum. extra. eod. tit.*
^b *can. 1. disti. 70.*
^c *cap. episcopus. extra. eod. tit.*

Quòd si Episcopus^d mandato alterius in aliena diocesi ordines celebret, distinguendum est, an de certis personis mandatū suscepit, an generale & expresso nemine. Primo enim casu mādans, secundo mādātum suscipiens, inopi ordinato vitæ tenebitur necessaria ministrare: eis autē, quibus à diocesano datur licentia, vt à quo voluerint Episcopo, ad sacros ordines promoueri possint, ad præmissa non qui ordinant, sed

qui licentiam tradunt, obligantur, nisi tamen ordinatus de paterna hæreditate vitæ possit habere subsidium.

Præbendæ conceduntur per collationem, & per institutionē, & singulis rebus singula sunt imponenda nomina. h. d.

Conceduntur autem Præbendæ, vel beneficia duobus modis: per Collationem, & per Institutionem. Collatio^e est libera quædam præbendæ cōcessio, Institutio est præbendalis iuris ad præsentationem patroni facta translatio: quæ licet & ipsa collatio possit appellari, cōmodius tamen est in præsentis singulas causas singulis appellationibus distingui.

DE COLLATIONIBUS,

TITVLVS XXVII.

Ex tribus capitibus conferuntur præbendæ, & ordinariū Collatorem facit lex uel consuetudo. h. d.

Conferuntur autem præbendæ, vel beneficia, aut ab ordinario, aut ex mandato legati sedis Apostolicæ, aut Pontificio rescripto. Ordinarius collator is est, quem aut consuetudo approbavit, aut Iuris designauit authoritas: vt, Episcopus, capitulum.

Si Episcopus & capitulum habeant potestatem conferendi coniunctim, non potest unus sine altero, nisi in uno subsit impedimentum.